

REGISTRVM

EORVM QVAE IN HOC TOMO CONTINENTVR

	PAG.
LIBRI VI Prologus	1
Cap. 1. Quod manus rei publicae aut armata est aut inermis ; et quae sit inermis, et de officio eius	2
2. Quod militia delectum exigit, scientiam et exercita- tionem	8
3. De militibus gloriosis qui militiae inutiles sunt	11
4. Quarum rerum scientiam et exercitium oporteat habere milites, et quod eos otuari non licet ; et de Augusto, qui filias suas fecit institui in lanificio	13
5. Duo esse praecipua quae militem faciunt, delectum scilicet et sacramentum	16
6. Quae mala proueniant nostris neglecto delectu militum, et qualiter Haroldus Valenses subegerit	17
7. Quae sit conceptio sacramenti militaris, et quod sine eo militare non licet	20
8. Armatam militiam ad religionem ex necessitate teneri, sicut illam quae in clero diuinis obsequiis consecratur ; et quod miles, sicut honoris, ita et laboris nomen est	21
9. Quod fides Deo debita sit cuius homini praeferenda, nec seruatur homini nisi Deo seruetur	23
10. De priuilegiis militum, et quod sacramento astricti sunt Ecclesiae, et quare gladius offeratur altari	24
11. Quod milites durius castigandi sunt, si militiae lege contempta priuilegiis abutuntur	26
12. Quod uaria animaduersio procedit in eos qui duci non obtemperant, et quatenus debeat obediri : et in quibus mandatis locum habeat examinatio militaris, in quibus non	29
13. Quare cingulo priuentur milites, et quod exauctoratus non habet aliquod cum gladio telouè commercium, et quare gladius insertus est in cingulo	34

REGISTRVM

LIBRI VI

PAG.

Cap. 14. Quod disciplina militaris plurimum prodest, et quid militiam maxime frangit	37
15. Romanos in disciplina prae ceteris uiguisse, et in eis Iulium Cesarem floruisse prae ceteris	40
16. Quae nostratibus mala proueniant ex indisciplinatione	41
17. Nobis a nostratibus esse exempla uirtutum; et quas ciuitates in Italia condiderit Brennus secundum antiquas historias	44
18. Exempla recentium historiarum, et quomodo rex Henricus secundus tempestatem et procellas regis Stephani serenauerit et pacauerit insulam	47
19. De honore militibus exhibendo, et modestia indicenda; et qui militiae artem tradiderint, et generalia quaedam praecepta eorum	54
20. Qui sint pedes rei publicae, et de cura eis impendenda	58
21. Rem publicam ad naturae similitudinem ordinandam, et ordinem ab apibus mutuandum	59
22. Quod sine prudentia et sollicitudine nullus magistratus subsistit incolumis, nec uiget res publica cuius caput infirmatur	62
23. Leuitatem sicut loquendi ita et audiendi uitandam; et quod finis uoluptatis penitentia est	64
24. Vitia potestatum ferenda sunt eo quod in eis auspicia publicae salutis constant; et quod dispensatores salutis sunt sicut stomachus in corpore animalis nutritiua dispertit, et hoc ex sententia domini Adriani	66
25. De coherentia capitis et membrorum rei publicae; et quod princeps quaedam imago deitatis est; et de crimine maiestatis, et de his quae sunt in fidelitate seruanda	73
26. Quod uitia ferenda sunt aut tollenda et a flagitiis distant; et generalia quaedam de officio principis; et breuis epilogus quanta sit ei reuerentia exhibenda	77
27. Quod Gnatonici peruertunt omnia nec uera fateri patiuntur, et quod eis exemplo Marsiae corium detrahendum est, si sapiant diuites; et quod calumpniatores pauperum Deus ipse persequitur	80
28. Auctoritate Socraticorum quando quis de suo commendatur, et quando sit aliena laudatio	82
29. Quod pro merito principis formatur populus et ex populi merito formatur principatus, Deoque placido creatura quaelibet mansuescit et seruit homini	86
30. Breuis epilogus aduersus Gnatonicos	87

REGISTRVM

	PAG.
LIBRI VII Prologus	90
Cap. 1. Quod Achademici modestiores fuerunt aliis philosophis quos temeritas excecavit ut darentur in sensum reprobum	93
2. De errore Achademicorum ; et quos eorum liceat imi- tari, et quae sint dubitabilia sapienti	95
3. Vnde dicti sint Achademici ; et quis timor aut passio mentis secundum Agellium et Stoicos in sapientem cadat	99
4. Vnde dicatur philosophia ; et de Samio Pithagora et doctrina eius, qui Italicis philosophandi auctor extitit	102
5. De Ionico genere philosophorum, et auctoritate Socra- tis, et dogmate Platonis, et opinione eius post mortem	104
6. De Aristotile et opinione eius et studiis ; et quod uariis disputationibus dubitationem Achademicorum mouit, et de regula eorum	111
7. Quod alia sensus, alia rationis, alia religionis auctori- tate probantur ; et quod fides in omni doctrina ali- quod stabile initium uendicat quod probari non debet ; et quod alia per se doctioribus innotescunt, alia rudibus ; et quatenus dubitandum sit ; et quod pertinacia ueritatis inquisitionem plurimum impedit	114
8. Quod uirtus unica uia est philosophandi et eundi ad beatitudinem ; et de tribus gradibus accedentium, et de tribus sectis philosophorum	118
9. De arrogantia multitudinis imperitae ; et qualiter legenda sunt ea quae prodesse poterunt et obesse ; et quod ingenio uel exercitio sine gratia sapientia non contingit	122
10. Omnes scripturas esse legendas ; et de benedictione quae primigenis data est et filiis Noe ; et quod rationi auctoritas nullius gentilium praeiudicet	130
11. Quid sit uere philosophari ; et ad quem finem omnium scripturarum uergat intentio	135
12. De ineptiis nugatorum qui sapientiam uerba putant ; et quod aliter legendi sunt libri diuini, aliter gentiles	136
13. Quae sint necessaria et quasi clauces philosophandi, et quod simplicitas amica ueritati est ; et quid sit lu- ctari cum angelo uel cibare eum ; et quid sit aut prosit aduocatione sapientiae relinquere patriam	145
14. De septima clauce discentium	152
15. In quo Epicurus et sui summum bonum constituent ; et quod per labores multos itur ad uoluptates	153

REGISTRVM

LIBRI VII

PAG.

Cap. 16. De amore diuitiarum, et quod in eis anima non quiescit	157
17. De ambitione, et quod cupiditas stultitiam comitatur; et quis sit ortus tyrannidis; et de diuersis uitiis ambitiosorum	160
18. Quod ambitiosi dissimulant se uelle quod maxime appetunt, et quibus excusationibus propositum tegant	167
19. De his qui impudentius irruunt sine dissimulatione ambitionis, quos neque ratio nec auctoritas repri- mere potest	169
20. De legibus secularium principum, quibus curiales et officiales arcentur ab honoribus ecclesiasticis; et quibus exemplis Dathanitae et Abironitae nitantur obtinere	182
21. De ypocritis, qui ambitionis labem falsa religionis imagine nituntur occultare	190
22. De eisdem; et de Ezechia, qui thesauros, quos osten- tauit, amisit	201
23. Quod Cartuarienses, dum moderationis habenis auari- tiam cohibent, et Magni Montis noua religio, dum, omnia mundana contempnens et de crastino non cogitans, repellit omnia, auaritiam excludit, ab ypocritarum nota et nomine longius absunt; et qui sint seculares aut religiosi; et quae regula actiuo- rum et quae otiosorum; et quis sit finis ypocriseos .	204
24. De inuidis et detractoribus	210
25. De libertatis amore et fauore; et de his qui libere dicta patienti animo maiores tulerint; et de differentia ledoriae et scomatis	217

LIBRI VIII Prologus 226

Cap. 1. Quod Gnatonica subest Trasonianae; et de septem principalibus uitiis et sequela eorum secundum beatum Gregorium; et quod inanis gloria nobilem habet ortum	227
2. Quod rarus est contemptor gloriae; et de tribus locis a quibus laudis materia trahitur; et quae sit laus uera, quae perfecta, quae neutra; et de moderatione largitionum	231
3. Quod omnis professio suos Trasones habet; et de per- sonis quae ad similitudinem Eunuchi Terentiani sint apud inaniter gloriantes; et quod uana gloria meretricis more loculos sequitur	236

Cap. 4. Quod nullum vitium peius auaritia, nec amari posse qui suspectus est auaritiae; et de duplici fonte liberalitatis, et uter sit potior; et de Considio et Gillia	241
5. De duobus naturalibus affectibus, scilicet amore iusti et amore commodi; et de sequela eorum, amore scilicet libertatis et amore dominandi; et de comparatione Caesaris et Catonis; de Alexandro, Aristotile, Augusto, et Platone; et de his qui uia deuia ad gloriam pergunt	243
6. De luxuria et libidine et quinque pertito mortis introitu, et quorum sensuum sit uoluptas perniciosior, et triplici genere conuiuiarum secundum Portunianum, et perniciem gulae; et de conuiuio Didonis et Euandri apud Virgilium	249
7. De cibariis et sumptuariis legibus ueterum ad intemperantiam coercentiam, et differentia earum secundum Portunianum; et de intemperantia Antonii et frugalitate Iulii Caesaris, de Augusto et Nerone et G. Caligula et Vitellio et Metello	262
8. De conuiuio philosophico, et quod ei ciuile connexum est; et de sumptuariis legibus eius	272
9. Quod etiam in sacra Scriptura sunt optimae ciuilitatis regulae; et quod nichil uirtute ciuilius; et quae sunt regulae ciuilitatis in conuiuio obseruandae; et de uerecundia	279
10. Regula conuiuandi sensu et fere uerbis Macrobiani sumpta de libro Saturnaliorum	284
11. De molestiis et oneribus coniugiorum secundum Ieronimum et alios philosophos; et de perniciem libidinis; de mulieris Ephesinae et similium fide	294
12. Quod brutis et insensibilibus quidam appetunt conformari; et quanta humanitate cum seruis uiuendum sit; et de trium reliquorum sensuum uoluptate	306
13. De frugalitatis commendatione, et nota Quintiliani in Senecam; et quomodo frugaliter possit auaritiae suspicio deuitari	317
14. Quod nichil ad gloriam fructuosius est laude et fauore bonorum et maximo scriptorum; et quod turpium familiaritas non tam prodest quam obest; et quod uno bene facto uel dicto gloria propagatur	328
15. Honestatem aut solam aut prae ceteris expetendam, et in ea tota liberalitati locum esse praecipuum et e contra auaritiam gloriae plurimum aduersari	335

REGISTRVM

LIBRI VIII

PAG.

Cap. 16. De quatuor fluminibus quae de fonte libidinis oriuntur Epicureis faciuntque diluuium quo fere mundus mergatur; et de aquis contrariis, et uestibus Esau	341
17. In quo tyrannus a principe differat; et de tyrannide sacerdotum; et quod pastor fur et mercennarius ab inuicem differunt	345
18. Ministros Dei esse tyrannos; et quid tyrannus; et de moribus Gai Caligulae et Neronis nepotis eius et exitu utriusque	358
19. De morte Iulii Caesaris et aliorum gentilium tyrannorum	364
20. Quod auctoritate diuinae paginae licitum et gloriosum est publicos tyrannos occidere, si tamen fidelitate non sit tyranno obnoxius interfector aut alias iustitiam aut honestatem non amittat	372
21. Omnium tyrannorum finem esse miseriam; et quod in eos Deus vindictam exercet, si manus cesset humana, et hoc in Iuliano apostata et multis sacrae Scri- pturae patet exemplis	379
22. De Gedeone forma praesidentium et Antiocho	396
23. Consilio Bruti utendum esse aduersus eos qui pro summo pontificatu non modo certant sed scismatice dimicant; et quod tyrannis nichil quietum	399
24. Epicureos numquam assequi finem suum	412
25. Quae uia fidelissima sit ad sequendum quod Epicurei appetunt uel pollicentur	418

APPENDIX I. (ad t. ii, p. 379. 27 n.) Versiculi de sacrae Scripturae applicatione morali	427
---	-----

APPENDIX II. (ad t. ii, p. 425. 25 app. crit.) Versiculi de fallacia mundi	435
---	-----

INDEX NOMINVM PROPRIORVM	439
------------------------------------	-----

INDEX VERBORVM	466
--------------------------	-----

INDEX AVCTORVM	468
--------------------------	-----

ADDENDA ET CORRIGENDA	505
---------------------------------	-----